

Emlékszem egy repülőútra, amikor,  
tudja az Isten, miért, egyedül  
utaztam, lélekben is, nem csak papíron.  
Magamban, mint akinek bármi sikerül.

A félreértés elkerülése végett  
maradjunk abban, nem volt útitársam.  
De, százan is. Intim útitársam tényleg  
nem volt. Egyedül én az utazással.

Ugyan: nem sikerül elmesélnem ezt se.  
Hogy nem féltsem, hogy a repülő leesne.  
Miként a metróban is: közönyösen

néztem túl a rám szabott tömegemen.  
Nem hagy verset írni a birtokos személy.  
Mindegy. Úgyse tudom, mi volt az úti cél.